

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2018 r. – Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam / EUIPO – Lupu (Djili)**(Sprawa T-231/18)**

(2018/C 200/58)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulowo, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat C. Romițan)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Victor Lupu (Bukareszt, Rumunia)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Zgłaszający:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Graficzny unijny znak towarowy Djili – zgłoszenie nr 15 497 662*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie sprzeciwu*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 stycznia 2018 r. w sprawie R 1902/2017-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie odwołania Victora Lupu;
- obciążenie Victora Lupu, wnoszącego sprzeciw i odwołanie przed EUIPO, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że istnieje podobieństwo fonetyczne między oznaczeniami;
- Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła, że porównanie konceptualne nie jest w tej sprawie istotne.

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2018 – Polskie Linie Lotnicze „LOT” v Commission**(Sprawa T-240/18)**

(2018/C 200/59)

Język postępowania: Polski

Strony*Strona skarżąca:* Polskie Linie Lotnicze „LOT” S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: M. Jeżewski, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie M.8672 (EASYJET / CERTAIN AIR BERLIN ASSETS), nr ref. C(2017) 8776 final;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem;
- zobowiązanie Komisji do ustosunkowania się w ramach odpowiedzi na skargę do określonych pytań skarżącej dotyczących przebiegu badania skutków przedmiotowej koncentracji na konkurencję oraz do przedstawienia określonych dowodów stanowiących podstawę decyzji Komisji Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe UE oraz przepisy służące ich wykonaniu, w szczególności przepisy Rozporządzenia 139/2004/WE⁽¹⁾, poprzez zaniechanie przeprowadzenia pełnej oceny skutków koncentracji niekorzystnych z punktu widzenia konkurencji.
2. Zarzut drugi dotyczący stwierdzenia, że Komisja błędnie oceniła skutki koncentracji w odniesieniu do możliwości świadczenia usług pasażerskiego transportu lotniczego z oraz do określonych lotnisk, dopuszczając się tym samym poważnego i oczywistego błędu w ocenie koncentracji. Prawidłowo przeprowadzone badanie analityczne koncentracji prowadzić powinno do wniosku, że jej przeprowadzenie wywrze szereg negatywnych skutków dla konkurencji, w tym wywrze negatywniejsze skutki na konkurencję niż brak koncentracji w scenariuszu alternatywnym.
3. Zarzut trzeci dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła „Wytyczne w sprawie oceny horyzontalnego połączenia przedsiębiorstw” poprzez zaniechanie badania, czy wzrost efektywności wywołany koncentracją przeciwdziała jej negatywnym skutkom dla konkurencji.
4. Zarzut czwarty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe oraz przepisy służące ich wykonaniu poprzez zaniechanie nałożenia na easyJet zobowiązań pozwalających na uniknięcie istotnego zakłócenia skutecznej konkurencji przez koncentrację.
5. Zarzut piąty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła przepisy traktatowe oraz przepisy służące ich wykonaniu poprzez zaniechanie oceny wpływu koncentracji na rynek wewnętrzny w kontekście udzielonej uprzednio Air Berlin pomocy publicznej w postaci pożyczki RFN w wysokości 150 mln EUR z dnia 15 sierpnia 2017 r. Została ona zatwierdzona przez Komisję w drodze decyzji Komisji z dnia 4 września 2017 r. w sprawie zatwierdzenia pomocy publicznej udzielonej na rzecz Air Berlin przez Republikę Federalną Niemiec, C(2017) 6080 final.
6. Zarzut szósty dotyczący stwierdzenia, że Komisja naruszyła art. 296 TFUE poprzez niewystarczające uzasadnienie decyzji KE wyrażające się m.in. w braku pełnej analizy stanu faktycznego sprawy, pominięcie szeregu elementów niezbędnych do rzetelnej weryfikacji pełnego wpływu Transakcji na konkurencję oraz zaniechanie dokonania oceny wpływu koncentracji na rynek wewnętrzny w kontekście udzielonej uprzednio Air Berlin pomocy publicznej i brak uzasadnienia stanowiącego podstawę takiego zaniechania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004, L 24, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Benavides Torres / Rada

(Sprawa T-245/18)

(2018/C 200/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Antonio José Benavides Torres (Wenezuela) (przedstawiciele: adwokaci L. Giuliano i F. Di Gianni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2018/90 z dnia 22 stycznia 2018 r. zmieniającej decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2018/88 z dnia 22 stycznia 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli w zakresie, w jakim ich przepisy dotyczą strony skarżącej; i
- obciążenie Rady kosztami postępowania.